

Nr. 4. AFWIJZING VAN VORDERING TOT ONGEDAANMAKING VAN UITSPRAAK VAN HET SCHEIDSGERECHT

Het Scheidsgerecht kan slechts een bindend advies ongedaan maken indien blijkt van feiten en omstandigheden die ten tijde van de beoordeling aanwezig maar niet bekend waren en deze feiten of omstandigheden van belang zouden zijn geweest bij de beoordeling.

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen

(prof.mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, mr. D.A.C. Slump, drs. W.A. van der Meeren, drs. A.A.F.M. Breukers MBA, drs. J.G.M. Kegelaar, leden, in aanwezigheid van mr. M.E. Biezenaar, griffier)

17 februari 1997

Bindend advies (96/16) in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser,

tegen:

de vereniging B,
gevestigd te X,
verweerster,
gemachtigde: mr A.F.A.M. Schellart.

Partijen zullen hierna worden aangeduid als A en B.

1. Verloop van de procedure

Eiser heeft bij brief van 26 augustus 1996 gevorderd:

1. de uitspraak van het Scheidsgerecht van 31 augustus 1995 ongedaan te maken, met vaststelling van de door hem als gevolg van de onjuiste uitspraak geleden schade;
2. B te veroordelen tot betaling aan A van f 614. 920,54, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 1 juli 1995;
3. B te veroordelen tot betaling aan A van de in de uitspraak van 31 augustus 1995 genoemde f 50.000,=.

Bij memorie van antwoord heeft B geconcludeerd tot niet-ontvankelijkverklaring van A, althans tot ontzegging van zijn vorderingen, met veroordeling van A in de kosten van het geding.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 28 januari 1997. A was in persoon aanwezig; voor B was aanwezig mevrouw mr. M. Berg, kantoorgenote van mr. A.F.A.M. Schellart.

Na de mondelinge behandeling heeft A het Scheidsgerecht zijn pleitnotitie doen toekomen. Van B heeft het Scheidsgerecht een schriftelijke verklaring ontvangen, waarop A nog schriftelijk heeft gereageerd.

2. Samenvatting van het geschil

2.1. A is vanaf 1 april 1977 in dienst geweest bij B, welke vereniging ten behoeve van visueel gehandicapten een tweetal zorgcentra en drie scholen exploiteert. A bekleedde eerst de functie van adjunct-directeur en vanaf 1 januari 1984 die van financieel-economisch directeur.

Vanaf 1992 is er in steeds toenemende mate kritiek geweest op het functioneren van A. Dit heeft er tenslotte toe geleid dat het bestuur van B bij brief van 3 april 1995 A op non-actief heeft gesteld en hem de toegang tot B heeft ontzegd.

A heeft in kort geding gevorderd dat het Scheidsgerecht B zal veroordelen hem toe te laten tot zijn werkzaamheden. De Voorzitter van het Scheidsgerecht heeft bij uitspraak van 6 mei 1995 deze vordering afgewezen.

Bij bindend advies van 31 augustus 1995 heeft het Scheidsgerecht op verzoek van B de arbeidsovereenkomst tussen partijen met ingang van 1 januari 1996 ontbonden, met bepaling dat A zijn werkzaamheden bij B niet zal hervatten en dat B met ingang van 1 januari 1996 aan A een vergoeding zal betalen in de vorm van een wachtgeld overeenkomstig de CAO-Ziekenhuiswezen. Het Scheidsgerecht heeft voorts overwogen dat het billijk is dat de kosten van outplacement van A tot een maximum van f 50.000,= worden betaald door B. B is veroordeeld in de kosten van de procedure en tot betaling aan A van f 6.000,= terzake de kosten van rechtsbijstand.

2.2. A heeft aan zijn vorderingen het volgende ten grondslag gelegd, zakelijk weergegeven.

Vanaf 1977 heeft hij naar volle tevredenheid gefunctioneerd. Omdat in 1994 een conflict is ontstaan tussen hem en de penningmeester van het bestuur heeft de penningmeester, achter zijn rug om, belastend materiaal over hem verzameld en het bestuur ingeschakeld. Dit heeft ertoe geleid dat hij in april 1994 werd geschorst; door de schorsing publiek te maken heeft B schade toegebracht aan zijn naam en persoon.

De zaak moet thans worden behandeld in het licht dat alle beschuldigingen tegen hem vals zijn. De ontbinding is uitgesproken op grond van valse beschuldigingen van de penningmeester en dient daarom ongedaan te worden gemaakt; het Scheidsgerecht is misleid.

Een verdere loopbaan binnen de zorgsector is voor hem onmogelijk geworden omdat hij besmet is. Hij kan daardoor geen gebruik meer maken van de OBU en lijdt als gevolg daarvan een per 1 juli 1995 gekapitaliseerde schade van f 614.920,54.

A voert de outplacement uit in eigen beheer en daarom dient B het bedrag van f 50.000,= rechtstreeks aan hem te voldoen. Hij weigert met een outplacementbureau te werken omdat hij niet wil dat B het outplacement controleert en daarvan verslagen ontvangt. Bovendien is outplacement zinloos omdat hij in zijn sector toch niet meer aan het werk zal komen. Hij heeft het bedrag nodig om een eigen bedrijf te kunnen kopen.

2.3. B heeft aangevoerd dat het verzoek van A terug te komen op het bindend advies van 31 augustus 1995 niet ontvankelijk is omdat deze beslissing alleen middels een procedure bij de rechtbank kan worden aangetast. Het Scheidsgerecht is niet bevoegd kennis te nemen van een vordering een bindend advies ongedaan te maken.

Bovendien zijn de gegevens waarop deze uitspraak is gebaseerd niet vals. A motiveert deze stelling niet. Alle feiten en omstandigheden die A aanvoert zijn in de vorige procedure uitvoerig aan de orde geweest. Ook over de schadevergoeding, en met name over het verlies van pensioenrechten, is reeds beslist in de uitspraak van 31 augustus 1995.

B heeft zich direct bereid verklaard eventuele outplacementkosten, mits gemaakt door een bekend outplacementbureau, tot maximaal f 50.000,= te zullen vergoeden, ook al is zulks niet opgenomen in het dictum van de uitspraak van 31 augustus 1995, en is hiertoe nog steeds bereid. B acht zich echter niet gehouden dit bedrag rechtstreeks aan A te betalen voor in eigen beheer uitgevoerde outplacement-activiteiten.

3. Bevoegdheid van het scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om te oordelen over geschillen voortvloeiend uit de onderhavige arbeidsovereenkomst is reeds vastgesteld in het bindend advies van 31 augustus 1995.

B heeft aangevoerd dat het Scheidsgerecht niet bevoegd is kennis te nemen van een verzoek de beslissing van 31 augustus 1995 aan te tasten.

Het Scheidsgerecht is van oordeel dat, indien blijkt van feiten of omstandigheden die ten tijde van een uitspraak reeds hadden plaatsgevonden of aanwezig waren, maar aan degene die om herziening van het bindend advies verzoekt niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn en die een beslissende rol gespeeld zouden hebben bij de beoordeling, er aanleiding kan zijn voor het Scheidsgerecht om een bindend advies aan te vullen, te corrigeren of daarop terug te komen. Nu A heeft gesteld dat de gegevens waarop de uitspraak is gebaseerd vals zijn en het Scheidsgerecht is misleid, is het Scheidsgerecht bevoegd kennis te nemen van de vordering van A.

4. Beoordeling van het geschil

4.1. Het Scheidsgerecht kan slechts een bindend advies ongedaan maken indien, gelijk hiervoor reeds werd overwogen, blijkt onder meer van feiten of omstandigheden die ten tijde van de beoordeling aanwezig maar niet bekend waren en deze feiten of omstandigheden van belang zouden zijn geweest bij de beoordeling. A heeft bij wijze van zodanige nieuwe feiten of omstandigheden aangevoerd dat de beschuldigingen van de penningmeester, en daarmee van B, vals waren en thans een beoordeling van de zaak in dit licht dient plaats te vinden.

A heeft de beschuldigingen die hij bedoelt niet expliciet aangeduid maar verwezen naar hetgeen in de eerdere procedures aan de orde is geweest. Hij heeft zijn stelling omtrent de valsheid niet uitgewerkt en niet onderbouwd met feitelijke gegevens.

Het gaat derhalve om feiten en omstandigheden die ten tijde van de behandeling van de zaak bekend waren, en die besproken zijn. Nu A voorts zijn stelling niet heeft gemotiveerd of toegelicht en B deze heeft weersproken, acht het Scheidsgerecht niet aannemelijk dat de feiten en omstandigheden waarop het bindend advies van 31 augustus 1995 is gebaseerd onjuist zijn geweest. Het Scheidsgerecht wijst daarom de vordering terug te komen op het bindend advies van 31 augustus 1995 af.

Ten overvloede wijst het Scheidsgerecht erop dat de reden voor de ontbinding van de arbeidsovereenkomst is geweest de vaststelling dat er een vertrouwensbreuk is ontstaan tussen A en het bestuur van B, welke vertrouwensbreuk in de weg staat aan een vruchtbare samenwerking. Uit hetgeen partijen in het kader van de onderhavige procedure hebben geschreven en gesproken blijkt onveranderd dat deze breuk bestond en bestaat. Ook om deze reden kan van een terugkomen op het eerdere bindend advies geen sprake zijn.

4.2. A heeft de vordering B te veroordelen zijn pensioenschade te vergoeden ook in de vorige (bodem)procedure voorgelegd; deze vordering is niet toegewezen. Nu er naar het oordeel van het Scheidsgerecht geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden als hierboven beschreven kan deze vordering niet opnieuw worden behandeld. Ook deze vordering van A kan niet worden toegewezen.

4.3. Het geschil over de kosten van outplacement betreft de vraag of B gehouden is maximaal f 50.000,- aan A te betalen voor de kosten van in eigen beheer door A uitgevoerde outplacement. Het Scheidsgerecht oordeelt dat onder de kosten van outplacement moeten worden verstaan: de kosten van een door een erkend outplacementbureau ten behoeve van A uitgevoerd outplacement. Hieronder zijn niet te verstaan kosten van in eigen beheer door A uitgevoerde outplacement-activiteiten. Nog minder kan A met recht betaling verlangen van het voor outplacement toegewezen bedrag voor het verwerven van een eigen bedrijf. De stelling van A dat outplacement voor hem zinloos is, doet daaraan niets af.

Het argument van A dat hij niet wenst dat B verslagen over het outplacement ontvangt en daarover de controle heeft, acht het Scheidsgerecht begrijpelijk. B heeft echter schriftelijk verklaard van een door A aan te wijzen bureau geen inhoudelijke rapportage doch uitsluitend een verantwoording van verrichte werkzaamheden te zullen verlangen. Onder deze omstandigheden is er voor A geen reden niet mee te werken aan outplacement door een erkend bureau.

B stelt zich derhalve terecht op het standpunt dat zij slechts gehouden is de kosten van een erkend outplacementbureau tot maximaal f 50.000,- te vergoeden. De vordering van A wordt daarom afgewezen.

Nu B zich tegenover A bereid heeft verklaard kosten als hiervoor omschreven te vergoeden, ook al is een veroordeling daartoe niet opgenomen in het dictum van de uitspraak van 31 augustus 1995, en deze bereidheid ter behandeling op 28 januari 1997 opnieuw heeft uitgesproken, is er geen reden het bindend advies van 31 augustus 1995 op dit punt te wijzigen.

4.4. Het Scheidsgerecht acht het billijk dat de kosten van het Scheidsgerecht voor rekening van A komen en dat partijen overigens ieder de eigen kosten dragen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht stelt het navolgende bindend advies vast:

5.1. De vorderingen van A worden afgewezen.

5.2. De kosten van het Scheidsgerecht, begroot op een bedrag van f 6.004,= komen voor rekening van A; partijen dragen overigens ieder de eigen kosten.